

سزای نیو گور له میزانی شهرع و عه قلدا

نوسینی

باوکی غه زالی مه لا په زوان

پیگهی ته وحید و معریفهت

سەلماندى سزاو خۇشى ناو گۆر

بسم الله الرحمن الرحيم

"خۇشەويستان": لەو رۆژە دەي كەوا بەدبەھنەرى مەزن مەرۆقى دروست كەردووە، ياسايەكى ئىحتىمالى لەگەل داناوە كە ئەويش مردنە، لەبەرچى ئىحتىمالىيە چونكە جگە لە خواي مەزن كە جيگىرو نەگۆرە هيچ شتىك لەم كەردوونە حەتمى نىيە، بەلكو گشتى ئىحتىمالىيە، ئەكرى بىي و ئەشكرى نەبى، ئەمە پىچەوانەي زانا فيزيابىيە مولخيدەكانە كە پىيان وايە ئەو ياسايانەي كە لەگەردووندا بوونى ھەيە گشتى حەتمىيە و نەگۆرە، ئەمەش ھەلخلىسكانىكى پروون و ئاشكرايە لە دونىاي خەيال و ئەندىشەكانيان، بۆ نمونە ھەركاتىك ئاگر پەيدا بوو ئەو سوتانىشى لىو پەيدا ئەبىت ھەر لەزاتى خۇيدا ئەمە بە حىسابى مولخيدەكان كە ئەلەين ئەمە جيگىرو نەگۆرە، بەلام ھەرودەكوو غەزالى و موتەكەللىمىنە ئىسلامىيە فەيلەسووفەكان ئەو ئەسەلمىنن كەوا ياساكانى كەردوون جيگىرو نەگۆر نىيە بەلكو گشتى ئىحتىمالىيە، ئەكرى ئەو ئاگرە ئەتسووتىنى ھەرودەك كە حەزرتى ئىبراھىمى نەسوتاند، و ھەرودەكوو ئەبو موسلىمى خەولانى نەسوتاند لەسەر دەمى ئىمامى عومەر كە لەيەمەن ھاويشتىانە نىو ئاگرەو، جا بۆيە مردنىش يەكىكە لەو ياسا گەردوونىيە ئىحتىمالىيانە كە ئەگەر خواي گەرە وىستى لەسەر بىت نامرئىنى، و ئەگەر وىستىشى لەسەر بىت ئەمرئىنى، ئەمەشم بۆيە پروون كەردووە لەبەر ئەوئە نىتچەي مولخيد گوتوبەتتى: "تۆ پىم بللى لە كوئو ھاتووم من پىت ئەلەيم بۆ كوى ئەرۆم"، جا خۇشەويستان بە پىي بىروباوهرى ئاينەكان و فەيلەسووفە دىندارەكان و غەيرە

دینداره کانیش که پییان وایه ئیمه له نهبوونه وه هاتووینه ته وجود، که له مه وپیشدا بوونمان نه بووه، به لّام دواى مردن بوونمان باقیه وه همیشیه بیه، وه راجیایش ههیه، فهیله سووفه یۆنانه کان و ئین و سینا و فارابی و جگه له ئین و روشد نه بیّت که پییان وایه لاشه زیندوو نابیتته وه، خویشی و سزای ئه وه که سه له وه دونیا ته نیا رۆحیه، به لّام قورئانی پیروز ته ئکیدى له سه ره حشری جیسمانیه ته کردوو ته وه، وه له وهش ئاگاداری کردینه وه ته بی برواشمان پیی هه بیّت ته گینا ته چینه نیو بازنه ی کوفره وه، وه ههروه ها ئیمامی غه زالیش گورزیکى کوشنده ی له خه یاله رازاوه کانی ته وه فهیله سووفانه داوه له کتیبه به ناوبانگه که ی (التهافت الفلاسفه)، وه به به لگه ی عه قلی سه دا سه د بۆیانی سه لماندوو، جا نیتچه ته یه وه ی ته وه مان پیمان پی بلّی که وا ئیمه له نهبوونه وه هاتووین و ته چینه وه نه بوونیش.

جهسته و نهفس و رۆح و عهقل و دلّ

ئه مانه هه ره یه که وه پیناسه یه کی تابه ته ی خوئیانیان هه یه ئیمه به دریزی له کتیبی (ژیانه وه ی دلّی ئیمانداران که یه کیکه له دانراوه کانی خویمان باسمان لیوه کردوو) به لّام لیرده دا به کورتی تیشکیکی ته خه یینه سه ره.

جهسته: پیکهاتوو له لاشه یه کی بی گیان که له مادده دروست بووه، وه سییه کی لاشه ش له ئا و پیکهاتوو، وه ههروه ها زۆربه ی پیکهاته کانی له خاکه وه کوو کاربۆن و کلۆرو کبریت و فوسفۆر و کالسیۆم و ئاسن... وه غه ییری ئه مانه ش، ئه مانه له پیشتردا بوونی نه بووه به په ره سه ندنیش پی نه گه یشتوو

ههروهك داروینییه كان بهم جوړه خه یالی بو ته کهن، به لکوو به دیهینیری ئاسمانه
كان و زهوی ئه وانی دروست کردوه.^۱

پروح:

ئه مرو نهینیه کی گه وری خواییه، که له جیهانی ئه مرهوه دهرهینراوه و
شیویه کی دهره کی گونجای به بالای مرؤف بو دروستکراوه له لاین خوی
مهزنه وه، بویه له پرووی نهینیه وه دروستکراو نیه، به لکوو نهینیه کی خوی مهزنه
واته: نیمه نازانین ماهیه ت و چیه تی رۆح چیه واته: (تهرکیباتی ئایا له زهرپریه
یان فۆتۆن یاخود ههر شتیکی تر، یاخود ههر نیه تی)، به لام له پرووی ئه وه که
شیویه بو دروستکراوه ئه مه دروستکراو مه خلقوقه، زاناکانی ئیسلامیش
یه کدهنگن له سهر دروستکراویتی پروح. وه خوی گه ودهش بویه ئه م کاره مهزنه ی
کرد تاوه کوو ئه و جهسته خاکیه بچولینیتته وه و بیخاته گهر، ئه وهش بزانه مرؤف
رۆحی پی به خشراوه به لام گیانداره کان و گژوگیاو زینده وه ره کانی تر ئه مانه
ژیانیان پیدراوه نه ک رۆح ئه مانه له ناوی (الهی) خوی گه وده وه به هره مه ند بوونه،
هه ربویه ش وا باشه له کوریدا به مرؤف بگوتریت گیاندار وه به بوونه وه ره کانی
تریش بگوتریت ژیاندار چونکه ئه مان پروحیان پی نه دراوه و زانا لیکۆله ره کانی
ئیسلام له وانه سعد الدینی تهفتازانی و مامۆستا سه عیدی نورپی له م
مه سه له یان کۆلیوه ته وه، ئه م قسانه ی سه ره وه شم دهرباره ی پروح قسه کانی ئه و
دوو زانا به ریزه ن جگه له وته ی مرؤف گیانداره و زینده و رانیش ژیاندارن ئه مانه

^۱ بروانه: <http://kaheel.com/pdetails.php?id=7691>

وتەى ئەوان نىن.^۲ ئەمە بۆچۈنى مامۇستا ئەلى باپىرە كەوا مەرۇق گىياندارەو
 پروحيان پىدراوہو ئەوہەكانى تىرىش ژياندارن، ئەمەش بۆچۈنىكى زەعیفە،
 بەلگەى ئەوان ئەو ئايەتانیە كە خۇاى گەورە ئەفەرموویت: ﴿فَإِذَا سَوَّيْتُهُر
 وَتَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ﴾^۳ ، واتە: ھەر كاتىك ئادەم
 دروستكردو لەو پروحە تايىبەتییە كە ئامادەو دروستكردو بەبەر ئادەمدا
 كەرد ئیوہش سوچدەى بۆ بەرن، وە ھەرۋەھا خۇاى گەورە ئەفەرموویت: ﴿إِنَّ اللَّهَ
 فَالِقُ الْخَبِّ وَالنَّوَىٰ ۖ تَخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ﴾^۴ .
 واتە: بەراستی ھەر خۇایە درز ئەكاتە ناو كە بەرى دارو درەخت و تۆوی سەوزەوہ،
 جا لەو درزەوہ چە كەرە دەرئەچى و ئەبیتتە داروگیا كە ئادەمیزادو ژيانلەبەرانی پى
 ئەژى، وە ھەر خۇدايە زىندوو لە مردوو دەرئەكات، دارو گىاى سەوزو
 نەشونوماكەر لە دلۆپى تاوى بى نەشونوما دروست ئەكات. وە ھەرۋەھا ھەر
 خۇدايە كە دەرھاوہرى ئاوە لە ئادەمیزادو ژيانلەبەران، وە دەرھاوہرى دارو تۆوی
 گىايە لە داروگىاى سەوز، ئا بەم جۆرە پىچكەى ژيان بە وىستى خۇاى گەورە
 پەيدا ئەبیت. وە لە ئايەتتىكى تردا ئەفەرموویت: ﴿وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ
 حَيٍّ ۖ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ﴾^۵ . واتە: ھەموو شىئىكى زىندوو مان لە ئا
 دروستكردوہ، جا ئەلیرەدا گشتیە مەرۇقىش ئەگریتتەوہ بەلام بە ئايەتەكەى

^۲ پروانە: (رسائل النور/ب الملاحق_الملحق بارلا/ل/۵۹).

^۳ سورة ص: ۷۲

^۴ سورة الأنعام: ۹۵

^۵ سورة الأنبياء: ۳۰

(ونفخت فيہ من روحي) مرؤقمان جيا کرده وه چونکه تايبه تمه نديه کي جياوازي پيدراوه که به غهيري تهو نه داروه. تيگه يشتنيک له م تايه ته: ته گهر بيت و هر زينده وريکي زيندوو له ئيستادا تاماده ي بکهيت جا له هر بارسته يه کدا بيت چ بچووک يا خود گه وره ته وه له رووي زانستيه وه سه لمي تراوه کهوا له هه نديکياندا له % 60 بو % 65 ناوي تيايه، هه نديکي تريشيان ته گاته % 70، % 75، % 90. وه سه بارهت به خانه و چوني تهتي دروست بووني ته وه بابه تيکي تره. بهس ته وه نده هيهه بيزانن کهوا خانه خوا نيه به لکوو به نديه کي فرمانگوزاري خواي مه زنه، ته و حيات نابه خشي به زينده وهران به لکوو ته وه خواي مه زنه که ته و کاره ته کات، وه کاتيکيش ته و زينده وهرانه که ته مرن پيان ناگوتري رويحيان ده رچوو به لکوو نهيني ژيان له لاشه کانيان ده رچوو وه هاتووه ته ده روه ته بي بگوتري ت: (ژياني ده رچوو يا خود ژياني دا، نه ک گياني ده رچوو يا خود گياني دا) جگه له مرؤق ته نها به و ته گوتري ت: گياني دا^٧. ته مه بوچووني يه که م.

بوچووني دو وه م: کهوا پيان وايه: نه فس و روو يه ک و اتا ته گه يه ني.

يه کي له وانه حوجه تولي اسلام ته بو حاميد غه زاليه (قدس الله روحه)، که دواي ته وه ي باسي عه قل و نه فس و دل و عه قل ي کرديه، له سه ره تا ته لي: "ماناي ته و له فزانه ي که به رام بهر يه کن له سه ر نه فسدا چوارن: نه فس و دل، روو و عه قل....، جا له دواي پيناسه ي هر يه کني کيان له کو تاييه که ته فه رموي: تيمه

^٦ بروانه: (وانله خلق كل دابة ماء) والعلم يقول/كل دابة على الأرض مكونة من ماء

<http://www.elthwed.com/vb/showthread>

^٧ بروانه: <http://www.bugnah.com/Articles.aspx?ID=4>

ههركاتى لهو كتيبه دا له فزى نهفس و رووح و دلّ و عقلمان گوت تهوه مه به ستمان پيى نهفسى مرؤقيتته كه مؤلگهى مه عقولاته كانه (تهوانهى كه هؤش پهى پيى ته بات يا خود عهقلّ پيى شكاهه كانه)[^].

وه پرسيار له شيخان ئين و جههري ههيته مى كرا (ئايا فريشتهى گيان كيشان كه به عزرائيل مه شهووره رووحى هه موو گيانداران ته كيشى؟ يا خود ته نيا رووحى ئاده ميزاده كان ته كيشى؟ وه ئايا شوين و جيگهى رووح له كوئى ته بى له دوای كيشانى؟

ته ويش له وه لامدا فه رموى: "فريشتهى گيان كيشان رووحى هه موو گيانداران ته كيشى به ئاده ميزاده كان و غهبرى ته وانيشه وه بگره، به كى لهو به لگانه وتهى عيزرائيله كه ئاراستهى پيغه مبهرى كرد - صلى الله عليه وسلم، وه پيى فه رموو: (والله تهى محمد - صلى الله عليه وسلم، ته گهر ويستى كيشانى رووحى ميئشور له به كم هه بى ته وه هيج توانايه كم نيه به سهر تهو كارهدا هه تاوه كوو خواى گهوره فه رمان بهو كيشانه ته كات). قور توبى ته فه رموى: "لهم هه واله وه به لگه به له سهر ته وهى كهوا فريشتهى گيان كيشان سپيردراوه بو گيان كيشانى هه موو خاوهن رووحيك، وه ته صه رروفي له سهر هه موويان بكاتن به فه رمانى خواى گهوره عز وجل". وه به كيكى تر لهو به لگانه هه والى شهوى ئيسرايه كه له ئين و عه باسه وه گيپر دراوه ته وه رهزاي خوايا لى بى كهوا پيغه مبهرى خوا صلى الله عليه

[^] (معارج القدس في مدارج معرفة النفس) (ل ١٥). له كتيبي (احياء علوم الدين) له ويش ته م پيناسانه ته كات بو هه ر چواريان، ته توانى سهبرى پيناسه كان بكهى لهو كتيبه مان (ژيانه وهى دلى نيمانداران).

وسلم دهربارهی خوئی فهرموویه تی: (گوتم: ئەهی فریشتەهی گیان کیشان چۆن ئەتوانی ئەو هه‌موو پرووحانەهی که له‌سه‌ر زه‌ویدان به‌ وشکایی و ده‌ریادا بیانکیشی؟). وه ئەبو نوحه‌ی‌میش له‌ ساییتی بونانیه‌وه‌ گێراویه‌تیه‌وه‌ که‌وا ئەفه‌رمووی: (شه‌و و رۆژ بیست و چوار کاژیره‌، هیچ کاژیریک نیه‌ تیایدا که به‌سه‌ر هه‌ر خاوه‌ن پرووحیک نیه‌ ئیلا فریشتەهی گیان کیشان له‌سه‌ری وه‌ستاوه‌، ئەگه‌ر فرمانی پیکرابی به‌ کیشانی ئەوه‌ ئەهی کیشی، ئەگینا ئەپرا). دووباره‌ قورطوبی ئەفه‌رمووی: "ئەمه‌ گشتیه‌ له‌ هه‌موو خاوه‌ن پرووحیک، وه‌ له‌و کاته‌هی که‌وا پرسیار له‌ ئیمامی مالیک کرا ره‌زای خوای لی بی دهرباره‌ی کێچ و می‌شوو مه‌گه‌ز ئایا فریشتەهی گیان کیشان پرووحیان ئە کیشی؟ سه‌ری داگرت بۆ ماوه‌یه‌ک، ئینجا فه‌رمووی: ئایا نه‌فسی نیه‌؟ گوترا به‌لی، فه‌رمووی: فریشتەهی گیان کیشان پرووحیان ئە کیشی: ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا﴾^٩، واته‌: خوای گه‌وره‌ گیانی هه‌موو مردوویه‌ک وه‌رته‌گرێته‌وه‌ له‌ کاتی مردنیا، ئیمامی مالیک ئاماژه‌ی به‌و ئایه‌ته‌ کرد که‌وا مه‌به‌ست به‌ وته‌ی ﴿اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ﴾ خوای گه‌وره‌ فه‌رمان به‌ فریشتەهی گیان کیشان ئە کات که‌وا بیکیشی هه‌روه‌کوو پروونی کردووه‌ته‌وه‌ به‌و وته‌یه‌ی خوئی ﴿تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا﴾^{١٠}، ره‌سوولی ئیمه‌ واته‌: فریشتەکانی ئیمه‌ ئەوانه‌ی سه‌ره‌رشتی گیان کیشان ئە که‌ن گیانی ئە کیشن، ئەمه‌ش دژو ناکۆکی ئەو وته‌یه‌ی خوای گه‌وره‌ ناکات که‌ ئەفه‌رمووی: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ

^٩ سورة الزمر: ٤٢

^{١٠} سورة الأنعام: ٦١

﴿٢﴾^{١١}، واتە: مردنی ژيانی دروستکردوو. وە ئەو وتەيەشی: «تَحْيٍ - وَمَيِّتٍ»^{١٢}

﴿١٥٦﴾^{١٢}، واتە: ژيینەرو مرینەرە. چونکە فریشتەى گيان کیشان رووحەکان

ئەکیشی، وە (کەس و کاری ئەو کەسەش) کە یارمەتیدەری ئەون چارەسەری بۆ ئەکەن (بۆئەوێ بژی)، ئیتر خوای گەورە بەو جۆرە رووح دەردینی، وە بەهۆی ئەم بۆچوونەو نایەت و فریشتەکان کۆ ئەبنەو. بێگومان کیشان دراوئە پال فریشتەى گيان کیشان چونکە راسپێردراو بۆ ئەم کارە بەهۆی ناوئەندو هۆکارەکان و راستەوخۆو، هەربۆیەش ئەدریته پالی هەروەکوو دروستکردن دراوئە پال فریشتە لە هەوالی موسلیمدا لە حوزەیفەو گێردراوئەو کەوا ئەفەرموی: (گویم لە پیغەمبەری خوا بوو صلی الله علیه وسلم، ئەیفەرموو: کاتی چل و دوو رۆژان بەسەر نوتفەو ئاوی مرۆقا تیپەر ئەبی خوای گەورە فریشتەیهک ئەنیری وینەى ئەکیشی و بیستن و بینین و پیستەو گوشت و ئیسکی دروست ئەکات).

وە ئین و رەجەبی حەنبەلیش باسی ئەوێ کردوو کەوا پیغەمبەران - علیهم الصلاة والسلام، رووحەکانیان لە بەرزترینی بەرزاییەکانە، وە ئەو وتەيەى - صلی الله علیه وسلم، پشتگیری ئەو ئەکات (اللهم الرفیق الاعلی)، خودایە هاوئایەتی تۆم ئەوی لە بەرزترینی جیگا و مەقامەکان، وە زۆرتینی زاناکانیش لەسەر ئەو بۆچوونەن کەوا رووحی شەهیدەکان لەناو بالئەندە سەوزەکانن، کە چراو قەندیل بە عەرشەو هەلواسراون، ئەسووپیتەو و خواردن و خۆراک ئەخوات لە بەهەشتی هەتا خودا حەزی لێیە هەروەکوو لە بوخاری و موسلیم و غەیری

^{١١} سورة الملك: ٢

^{١٢} سورة آل عمران: ١٥٦

ئەویشدا ھاتوۋە، بەلام باقى ئيمانداران ھەرۋەكۈ دەقى وتەى شافىعىشى لەسەرە
 رەزاۋ رەھمەتى خۋاى لى بى كەوا ئەو كەسەى نەگاتە ھەددى تەكلىف ھەيانە لە
 بەھەشتە تا ئەۋەندەى ھەزىيان لىيە دواتر ئەچنە لای ھەئاسراۋەكانى عەپش،
 ئىبن و ئەبى ھاتەم گىپراۋىيەتەۋە لە ئىبن و مەسعودەۋە رەزاى خۋاى لى بى كەوا
 ئەفەرموۋى: بەلام ئەۋانەى تەكلىفیان لەسەرە راجىايىيەكى زۆرى تىايە، لە ئىمامى
 ئەھمەدەۋە گىپدراۋەتەۋە كەوا فەرموۋىيەتى: "لە بەھەشتىنە". ۋە لە ۋەھبەۋە
 گىپدراۋەتەۋە كەوا فەرموۋىيەتى: "لە جىگايەكن پىي ئەگوتى: مالى سى ،
 خانوۋ و كۆشكى سى لە ئاسمانى ھەۋتەمە، ۋە لە مۇجايىدەۋەش گىپدراۋەتەۋە
 كەوا فەرموۋىيەتى: "لەسەر گۆرەكانىيان ئەبى ھەۋت رۆزان لەو رۆژەۋەى كەوا
 نىژراۋە بەجىي ناھىلى، دواتر بەجىي دىلى، ۋە ئەمە دژايەتى سوننەت بوۋى
 سەلام كەردن لە گۆرەكان ناكات چۈنكە ماناى وانىيە كەوا رۇوحەكان جىگىر بن لە
 شوئىنى شاردنەۋەكەيان بە بەردەۋامى، چۈنكە كاتى سەلام لە پىغەمبەران و
 شەھىدەكان ئەكات رۇوحەكانىيان لە بەرزترىنى بەرزايىيەكانە بەلام پەيوەندىيەكى
 خىرايان ھەيە بە جەستەكانىيانەۋە بىجگە لە خوا نازانى چۆنىيەتەكەى چۆنە،
 ئىبن و ئەبى دونيا لە ئىمامى مالىكەۋە گىپراۋىيەتەۋە كەوا فەرموۋىيەتى: پىم
 گەيشتوۋە كەوا نىردراۋن، ھەزىيان لە كوى بى بۆ خۇيان ئەرۆن). ۋە لە ئىبن و
 عومەرىشەۋە رەزاى خۋاىيان لى بى وىنەى ئەمەش گىپدراۋەتەۋە. ۋە فەرموۋەى
 (ما من أحد يمر بقبر أخيه المؤمن كان يعرفه في الدنيا فيسلم عليه إلا عرفه ورد
 عليه السلام). واتە: ھەركەسى بە لای گۆرپىكى براى ئيماندارىدا بروت كە لە
 دونىادا ئەيناسى، جا سەلامى لى كەرد، ئىللا سەلامەكەى ۋەلام دەداتەۋە. ۋە
 فەرموۋەى (الجريدتين) ماناى وانىيە كەوا رۇوح لەسەر گۆر بى ئەو كەسەى كە

ئەيناسى و بەلايا تىپەر ئەبى، بەلكو ئەوئى بىكرىتە بەلگە لەسەر ئەوئە و ئەو
 مردووه حەقىقەتتىكى ئەفسانى ھەيە كە پەيوەندى بە رووحو ھەيە واتە: بە يەك
 گەيەنراون، وە گوتراوئيشە ئەو مردووه سەردانى گۆرەكەى ئەكات بە بەردەوامى،
 ھەر بۆيەش سوننە سەردانى گۆرەكان بىكرىت لە شەوى ھەينى و رۆژەكەى، وە
 لەگەل بەيانى رۆژى شەممە، وتەكەى كۆتايى ھات. وە ئىبن و عبد البر ئەوئى
 پەسند كەردووه كەوا رووحى شەھىدەكان لەناو ساحەو خانووى گۆرەكەيەتى،
 كوئىندەرىيى بوئى بۆ خۆى ھاتووچۆ ئەكات. وە كۆمەلئىكىش لە زاناكان
 ئەفەرموون: رووحى ئىماندارەكان لە شوئىئىكى زەوى كۆئەبنەو ھەرەكوو لە ئىبن
 و عومەرەو ھەر گۆرەدراوئەو ھەر كەوا فەرموويەتى: (رووحى ئىماندارەكان لە جايە
 كۆئەبنەو، وە ھەرچى رووحى كافرەكانىشە لە زەويەكى خويواوى ھەزەرەمەوتدا
 كۆئەبنەو ھەر پىي ئەگوترى: بەرەھوت، ھەر بۆيەش لە ھەوالدا ھاتووه: (أبغض بقعة
 في الأرض واد بحضرموت، يقال له برهوت، فيه أرواح الكفار)، واتە: رىق
 لىكراوتىن شوئىئىكى لەسەر زەوى دۆلئىكە لە ھەزەرەمەوت، كە پىي ئەگوترى:
 بەرەھوت، رووحى كافرەكانى تىايە. وە بىرىكى ئاويى لىيە لە رۆژدا رەشە وەكوو
 كىم و جەرپراحت وايە، كە ئاژەلئى دەرەندە دىنە لای ئەو ئاوه. سوفاينىش
 فەرموويەتى: پەرسىيارمان لە خەلكى ھەزەرەمىيەكان كەردو گوتيان: ھىچ كەسىك
 ناتوانى لەشەودا لەو دۆلە بىئىتەو، خواى گەورەش زانترە^{۱۳}، وتەكانى ئىبن و
 ھەر كۆتايى ھات.

^{۱۳} (فتاوى الحديثية) (ب/۱/۳/ذ ۵) ط. دار الفكر

چینه کانی نهفس (أصناف النفس)

۱- نهفسی مرۆقییتی

۲- نهفسی علوی که فریشته کانن

۳- نهفسی جنییتی

۴- نهفسی ناژه لیتی

۵- نهفسی پرووه کیتی

۶- نهفسی بی گیانه کان بهه موو توخمه کانیا نهوه بگره.

ئهمانه مواصه فاتیان جیا به له یه کتر، له هه موویان بهر زتر نهفسی مرۆقییتی، وه له سه رووی نهفسی فریشته یشه، به لام جیگیریش نیه له پلهی خوئی، داش ئه به زئی بو حه دیک تا ئه گاته نهفسی شهیتانی ناژه لیتی. به لگهش له سه ره ئه وه: پیغه مبهری خوا - صلی الله علیه وسلم، له شهوی ئیسراو میعراج گه یشته شوینیئک جو بربیل سه لامی خوای له سه ر بیته نهیتوانی له وه زیاتر بجیته سه ره وه، که چی سه ره رمان به سه ر که وت، ئه مهش مواصه فاتی نهفسی مرۆقییتی زور له هی فریشته گه وره تره و قابیلیه تی بهر زبونه وهی سه رووی فریشته کانیشی هه یه، وه به لگه ی دووه میشمان قه بو لکردنی ئه و ئه مانه ته ی که پیشانی مرۆقدرا له کاتی کدا پیشانی ناسمانه کان و زهوی و چیاکان درا قه بو لیان نه کرد، ئه مهش خوئی به لگه یه له قابیلیه تی جو ری مواصه فاتی نهفسی مرۆق، به لگه ی سییه م: نهفسی مرۆق له گۆرانه، که چی نهفسی فریشته سابیته، وه هی ناژه ل و پرووه که کان و بی

گیانه کانش سابتن. وه به پروای من به رزترین ناستی نه فسی جنی موسلمان فریشته بییه هرگیز ناتوانی بگات به هی مرؤف چونکه سیسته می وان زور جیاوازه له گهلا هی ئیمه، مرؤف له به رزترینی خهلق کراوه، وه به لگه شمان له سه ر نه فسی پروه کی و بی گیانه کان، خوی گه و ره له چه نده ها ئایهت باسی زیکرو ته سبیحاتی دارو به ردو چیاکانی کردوه، وه هیچ شتیکیش له و گه ردونه نیه ئیللا ته سبیحاتی خوا ته کات به لام ئیمه لیان تیناگه یین وه ک خوی گه و ره فرموویه تی: «إِنَّا سَخَرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ ﴿١٨﴾ وَالطَّيْرَ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَّابٌ ﴿١٩﴾»، واته: ئیمه چیاکانمان بو داود پام کردبوو که له گه لیدا ته سبیحاتی خویان ته کرد له دهمه و روزه لآت و ئیواران، وه بالنده کانش کوئه بوونه وه و هموویان گوپراهی لی ئویان ته کرد له ته سبیحات کردنه که دا. ئیمامی به غه وی ته فرمووی: "ته سبیحاتیان ته کرد به هوی ته سبیحات کردنه که ی....، محشوره، واته: خرئه بوونه وه بوئه وه ی ته سبیحاتی له گه لا بکن، اواب، واته: گوپراهی لا و زوری گه راهیه بو گوپراهی لی کردنی له ته سبیحاتدا، وه گوتراویشه: ته وابه له گه لی واته: ته سبیحاته ره" ۱۵. وه ههروه ها ته و نایه ته ش: «تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ﴿٢٠﴾». واته: حهوت ناسمانه کان و زهوی و ته وهیشی له نیوانیاندایه هموویان ته سبیحاتی خوا ته کهن، وه هیچ

۱۴ سورة ص: ۱۸-۱۹

۱۵ (تفسیر البغوی) (ب/۴/۱۸۰۳) ط. إحياء التراث

۱۶ سورة الإسراء: ۴۴

شتیتک نیه لهو وجوده ئیلا تهسیحات و سویاس و ستایشی خوا ئەکات بەلام
ئەوندە هەیه ئیوه له جۆری ئەو تهسیحاته تیناگەن.

وه ههروهها ئەو ئایهتهش: ﴿الْمَ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُسَبِّحُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَفَّتِ كُلُّ قَدِّ عِلْمٍ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ ۗ﴾^{١٧}، واتە: ئایه
نازانی کهوا هەرچی وا له ئاسمانهکان و زهویدا ههیهو بالندهو پهلهوه ره پرز
بهستوه کانیس بهههواوه ههیه که بهزمانی حالی خویان باسی پاکى و بیگهردی
خوای پهروهردگار ئەکات، وه هەر خۆیشی بهو نوێزو تهسیحات و پاکى و
بیگهردییهى که بو زاتی پاکى ئەو ئەیکەن ئاگاداره.

وه ههروهها ئەو ئایهتهش: ﴿الْمَ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ
وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالْدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ
مِّنَ النَّاسِ ۗ﴾^{١٨}، واتە: ئایا نازانی هەرچی وا له ئاسمانهکان و زهویدا ههیه
سوژده بو خوا ئەبات ههتا خۆرو مانگ و دارو گیانلهبهران و زۆریکیش له
خه لکی.

وه چه ندىن ئایهتی تر لهوانه: له رۆژی دواى دهست و زمان و ئەندامهکان دینه
گوفتار شایهتی لهسهه کهسه که ئەدهن، وه ئایهتی ئەو ئەمانهتهی که پیشانی
چیاو ئاسمانهکان و زهوی درا کهچی قه بوولیان نه کرد، وه ئەو ئایهتهی که باسی

^{١٧} سورة النور: ٤١

^{١٨} سورة الحج: ١٨

ترس و خەوفی بەرد ئەکات کە هی وایان هەیه لە ترسان لە بەرزاییەوه ئەکەوئیتە خوارەوه یا رۆدەچی. وه زۆریکی تریش والله اعلم.

سەبارەت بە فەرموودەش ئەنەس ئەفەرمووی: (چیاى ئوحد لە پینغەمبەر صلی الله علیه وسلم بەدیارکەوت، ئەویش فەرمووی: ئەمە چیا یە کە ئیمەى خۆش ئەوی، وه ئیمەش ئەومان خۆش ئەوی)^{۱۹} چیاى ئوحد ئەوانى خۆش ئەوی بەلگەیه لەسەر نەفسیەتی ئەو بێ گیانە.

وه هەر وەها خۆشەویست و سەردارمان ئەفەرمووی: (من بەردیک ئەناسم لە مەککە بەر لەوەی رەوانە بکریم بە پینغەمبەر سەلامی لیم ئەکرد)^{۲۰}.

وه هەر وەها لە ئەبو هورەیرە وەش گێردراوە تەوه کەوا (پینغەمبەری خوا - صلی الله علیه وسلم، لەسەر چیاى حیراء بوو، ئەبو بەکرو عومەر و عەلی و تەلحەو زوبەیریشی لەگەڵ بوو، چیاکە لەرزى و جولاییەوه، پینغەمبەری خواش - صلی الله علیه وسلم فەرمووی: ئارامبە هیچ کەسێک لەسەر تۆ نیە جگە لە پینغەمبەر و راستگۆو شەهید نەبێ)^{۲۱}. چیاکە دامرکایەوه، وه چۆنیشی گوت هەر وادەچوو هەر پینجیان شەهید بوون جگە لە ئیمامی ئەبو بەکر نەبێ رەزای خویان لى بێ

^{۱۹} موسلیم گێراویەتیەوه لە (صحیح المسلم) (ژ ۱۳۶۵).

^{۲۰} موسلیم گێراویەتیەوه لە (صحیح المسلم) (ژ ۲۲۷۷).

^{۲۱} موسلیم گێراویەتیەوه لە (صحیح المسلم) (ژ ۱۳۶۵).

وہ ہر وہا فہرموودہی تہبو ہورہپرہش تہو گورگہی کہ قسہی لہگہل شوانہ کہ کرد، وہ تہو مانگاہش قسہی لہگہل خاوانہ کہی کرد^{۲۲}. وہ فہرموودہی دارہ کہ لہ ناومزگہوت کہ سہروہرمان لہلای وتاری تہداو کاتئ مینبہریان بؤ دروستکرد لہلای دارہ کہ نہماو ہاواہلہکان گوئیان لہنالہو گریان بوو، تا سہروہرمان چوہ لای دارہ کہو دہستی پیدا ہیئاو گریانہ کہی نہما. وہ چہندہا پروداوی تر.

تہمہوی لیرہ رہددی ہندی کہس بدہمہوہ کہ بانگہشہی بیردؤزی پەرہسہندن تہکن.

نہفسی ہہموو مرؤفہکان وہکوو یہک نیہ بہلکوو جیاوازن بہپیتی کہسہکان، ہہموو نہفسی مرؤفہکان بؤ ئادہم و حہوا تہگیڑینہوہ، حہواش بؤ ئادہم، ئادہمیش یہکہم قوناعی خاک بووہ، ئینجا بووہتہ قور ئینجا کہ شیوہ کہی دروستکراو وشک بؤوہو ئینجا پرووحی بہبہردا کرا. جا ہہرگیز مرؤف لہ ئاستی پلہی نہفسیہتی خوی بہرزتر نابیتہوہ چونکہ لہسہرووی فریشتہوہیہ. بہلام دروستیشہ تہبعی مرؤف واتہ: سروشتہ کہی ببیتہ تہبعیکی فریشتہیی یاخود ئازہلی یاخود شہیتانی، بؤ نمونہ ساحیر تہو سروشتہی کہ شہیتانہکان ہہیانہ تہو تہیکات، وہ تہچیتہ ناو بازنہی تہوان، لہ حہقیقہتدا خوی ہہر لہبازنہی مرؤفیتتہ ہہرگیز پەرہی نہسندوہ بہلکوو تہنہا تہبعہ کہی بووہتہ تہبعیکی شہیتانی. وہ بؤ فریشتہش کہ تہبعیان ببیتہ مرؤف ہیچ ریواہیتیکم نہبینیوہ

^{۲۲} موسلیم طیراویۃتیۃ لہ (صحیح المسلم) (ذ۳۶۶۳). وہ (شرح النووی علی الصحیح المسلم) (ب۱۵/ل۱۵۶).

جگه له ههوالیکی ئیسرایلی نهییت له کتیبی (التوابین) ئین و قودامه ی مهقدیسی کاتی که نادهم خهلق کرا فریشتهکان تییینیان ههبوو لهسهری، ئهوبیش خوی گهوره دوو فریشتهی دابهزانده سهرزهوی لهسهر سروشتی مرۆف، واته: نهفسهکهیان ههر نهفسیکی فریشتهیه ههرگیز نایته هی مرۆف بهلام جوری تهبعهکهی ئهییت جا کاتی هاتنه سهرزهوی و دووچاری تاوان بوون تا کووتایی باسهکه.

بو نمونه نهفسی مرۆف ههرگیز نایته نهفسیکی خاکی یان پروهکی، چونکه نهفسیکی تاییهته له نیو ههموو بوونهوهراندا.

جا وهك گوتمان مرۆف له خاك دروستکراوه، ئهگهر بیته و به تهدریجی بهشیوهی موعجیزه نهخولقایی ئه و کاته خاك بهردهوام له مرۆف دروستکردندا ئهبوو، وه نهئهوهستا، ههروهکوو چون پروهکهکان و دارهکان ئهروپین بهبهردهوامی، چونکه تاییهتهندی خۆی له دهست نهئادا، وه ههندی لهم سهردهمه بهناوی تهوفیق له نیوان دین و داریونیزم ئهیانهوی ئه م بوچوونه بوگه نه بکه نه عهقیده لهسهر میشک و دلی خه لکی، که پییان وایه، هیلی دروستبوونی مرۆف خهتیکی راسته و لهگهلا گیانداران جیایه تا ئهگاتهوه مرۆفی پیش ئادهمیش که ئهوان جیابونه و تا ئهگاتهوه ئه مرۆفانهی که لهسهر دهست وهکوو مهیموون رویشتون تا ئهگاته خاك و ئه زیندهوهرانهی که لهنیو ئهوخاکهوه بووه، جا چ له پئی ئاوهوه نهقل بووبون یاخود ههواوه. وه ئهوانیش بروایان بهوه ههیه که خودا دروستی کردوه بهس بهو جوره نهك خاکی بهیینی و بیکهیه قور، ئهوان ئهو جوره فیکرهیان پی نازانستییه بگره خورافیشیه. پهنا بهخوا. ئه مهش جگه له گهوجاندنیك هیچ

زانستیه کی تیدانیه، چونکه وهك گوتمان گهر خاك ئه و تاییه تمه ندیه هی هه بایه مرۆڤ
 بهرده وام به بی له دایکبوون له خاك ئه هاته دهره وه به پهره سندن به درپژایی میژوو،
 وه ئه و پهره سندنهی مرۆڤیش نه ئه وهستا له خالی خوی به لکوو بهرده وام
 له پهره سندنندا ئه بوو، به لآم وانیه، به لکوو خوی گهره له خاك نه خشهی بو کیشا
 که نه فسیکی بی گیانیه و ههرگیز پهره سندن ناکات تا وه کوو بیته نه فسیکی
 مرۆڤی، ههر به به لگه کانی سه ره وه مرۆڤ کاتی له رۆژی دواپی دهست و
 ئه ندامه کانی شایه تی له سه ره ئه دهن ئه مه به لگه یه که نه فسیه تی ئه وان ههرگیز
 نایته نه فسی مرۆڤیتی، جا دوا ی ئه وه ی که نه خشهی ئاده می کیشا نه فسی
 مرۆڤیتی پیدایا، ئینجا له ئاده مه وه کائینی دووم به دیهات که حه وایه، جا
 ده سه لاتی خوا لیره زیاتر دهر ته که وی، وهك چۆن حه زره تی عیسا قوری هی نا دواتر
 شکلی ته یریکی لی دروست کرد، ناوی خوی له سه ره هی ناو فووی پیا کردو بووبه
 ته یر، خه لقی ئه م جوړه عه جایبتره له و به ناو دروست کردنه ی ئه و به ناو زانستخوازانه
 ئه یلین. جا که حه واش دروست بوو بوونه دوو نه فس، ههرگیز نه فسی حه و وه کوو
 نه فسی ئاده م نه بووه، بویه تی کرای نه وه کانیشیان نه فسیان له یه کتری جودان، جا
 کاتی مرۆڤ ئه مری په یوه ندیه ک ههر ئه مینی له نیوان نه فسه ماددی هه که که
 جهسته یه له گه ل نه فسه روو حیه که، کاتی له گوڤ ئه نری ئه و جهسته ماددی هه له سه ره
 ئه و په یوه ندیه بهرده وامه، به لآم بی گیانه و له حاله تی نه فسی بی گیانیدایه، جا
 کاتی ئیسک و پرسکه کانیشی ته پوو کیته وه مادده بی گیانی هه که ی له گه ل خا که
 یه ک ئه گریتته وه ههر ته مینی، وه له رووی زانستیشه وه ئیسکی عه جبوززه نه ب ههر
 به زیندوویی ئه مینیته وه که له پشتته وه ی مرۆڤدایه، جا نه فسه خاکی هه که که
 جهسته ی مرۆڤ بووه ههر چه ندهش پوو کا وه ته وه په یوه ندیه که ی به نه فسه

مرۆقتییه که وه هەر ماوه وهك گوتمان لیڤه وه یان له حاله تی خۆشیدا ته بی یانیش
 ناخۆشی، وه ئه وهش بینه وه زیهنه هه موو مرۆقییه تی گهر فیدیۆیهك بی له بهر
 چاوت به خیرایی بیگه پینه وه سهر ئاده م ئاده میس له خاك ئاواش له رۆژی دواپی
 مرۆقه کان راسته وخۆ نه فسه بی گیانیه که که خاکه کهیه وه هه مان جهسته ی
 خۆیه تی به پیچه وانیه هه ندی له فه یله سووف که پیان وانیه ئه وه جهسته ی خۆی
 بی به لکوو جهسته یه که ههر له جهسته ی خۆی ته چی ته ما ئه وه راست نیه، به لکوو
 هه مان جهسته یه چونکه پیکهاته که ی له گه ل هه ره مه مینیتته وه و کۆنه کرینه وه و
 دووباره دروست ته بن. وه سه بارهت به و که سانهش که ته سووتین و خۆله
 میشه که یان به ئاو و هه واو خاکدا بلاو ته بیتته وه، ته مهش هه مان شته هه موویان
 ماددهن ته میان له دۆخی شلیه ته میان له هه وایی وه ته مه که ی تریشیان ره قی که
 خاکیه، خوای گه وره ته مانهش کۆنه کاته وه و زۆر به ئاسانیش، یاخود مرۆقیك
 مردو ئاژهل خواردی، ته مهش هه مان ته فسیری بو ته کری: که ته و مردوو ته خواو
 گه ده ی هه رسی ته کات له دهره نجام ته بیتته پاشه رۆ، ته و پاشه رۆیهش وشک
 ته بیتته وه به رۆیشتنی کات له گه ل خاکا یه که ته گریتته وه. وه که سی له ناو ئاویشا
 نفووم بی و له ژیره وه ی دهریادا نه یه ته دهره وه گریمان ته وه له دهره نجام جهسته که ی
 زینده وه رانی نیو ئاو ته بخۆن و ته وانیش ته یکه نه وه پاشه رۆ. وه ته گه ر نه یشی خۆن
 ههر له نیو ئاوه که دا ته پووکیته وه به رۆیشتنی کات له گه ل ئاوو خاکه که ی
 ژیره وه ی دهریا که دا یه که ته گریتته وه. له هه موو ته و حاله تانه شدا جهسته یه کی
 به رزه خیان ته بی له جیهانی به رزه خدا که په یوه ندییه کی به و جهسته ماددییه وه ته بی
 بو سزاو خۆشی وهرگرتن. والله اعلم

وہ بۆ زیندوو بوونہ و ہوش جوانترین بہ لگہ بۆ ہوشمہ ندہ کان بہ لگہ بیینی
وہ رزی پایزو و بہ ہارہ، کہ چۆن ئەو گژوگیایانہ وشک ئەبنہ و ہو ئەمرن لہ نہ فسی
رہوہ کیتیہ و ہ ئەبنہ نہ فسیکی بی گیانی جہ ماداتی، دو بارہ خوی گہورہ لہ
بہ ہاردا زیندووی ئە کاتہ و ہ نہ فسی روہ کی پی ئەبہ خشیتہ و ہ. ئەمہش گہورہ ترین
نیشانہی دەسہ لاتی خویہ کہ رۆژی دی مرۆقہ کانیش ئاوا زیندوو ئە کاتہ و ہ.

خۆشہ ویستان: خوی گہورہ ئەو نہ فسی دروست کردوہ کہ جیگای حەزو
ئارہ زووہ کان و رق لی بوونہ و ہو خۆشہ ویستی و گشت شتہ کانێ ترہ، جا ئەم شتانہ
رہنگ ئەداتہ و ہ بہ شیوہیہ کی دیار لہ سەر لاشہی ئەو کہ سەدا، ہەر بۆیہش مەرچ
نیہ بہ بی لاشہش ئەم شتانہی بۆ حاصل نہ بی نہ خیر بہس ئەو ہندہ ہدیہ گەر لاشہ
لہ نہ فسی مرۆقیتی جیابووہ ئیتر ہمان تام و چیژ و ناخۆشیہ کان ہست پی
ئە کات بہ لām و ہ کوو ئەم دونیا نیہ چونکہ جیہانی بینراوی ئیمہ لہ ماددہیہ
شتہ کانێ ئیرہ گران و ہ کوو جیہانی بہرزہخ نیہ لہ وی شتہ کان ناسکہ، بۆیہ بہ پی
ئەو پەیوہندیہش کہ بہ جستہی فانیہ و ہ ہدیہ تی جاری واش ئەبیٹ لاشہ کەشی سزا
دراہیہ یاخود لہ خۆشی دایہ، ہر و ہ کوو ئەوہی کہ بۆ شہ ہیدہ کان حاصل ئەبیٹ
لہو بۆنہ خۆشہی کہ لہ جہستہ یانہ و ہ دەرئہ چی، و ہ یاخود ئەو سزایہش کہ بۆ
کافرہ کان و تاوانبارہ ئیماندرہ کانیش حاصل ئەبیٹ، بہ لām بہ شیوہیہ کی گشتی
جہستہ ئەمریت و ئەرزی جگہ لہ لاشہی پیغہ مہبران و شہ ہیدہ کان و پیارچاکہ
ہەرہ مہزنہ کان نہبیٹ کہ خوی گہورہ قہدہ غہی کردوہ لاشہ کانیان برزینیت. جا
وہک گوتمان مادام نہفس لہ خودی خۆیدا داخوای ئەم ہموو شتانہ ئە کات ئیتر
لہ جیہانی بہرزہ خیشدا ئەو داخوایہی بۆ فہراہم ئەبیٹ ئەمہ چۆن یہ عنی؟

وه كورته وهلامیكیش بۆ ٲه كهسانهی كه ٲه ٲین ٲوژی زیندوو بوونه وه ٲه ٲها
ٲوچه وه جهسته زیندوو نابیتته وه، ٲه گهر ٲه مه ٲاست بوایه هر له بنه ٲه ٲدا خودا
جهستهی ماددی دروست نه ٲه کرد به ٲکوو ٲه نیا ٲه و ٲووحهی دروست ٲه کردو
دونیاى ٲه کرده جیهانیکی ٲووحانی، به ٲام من ده ٲرسم؟

ٲه كه سهی كه له خه ودا نانیکى خوښ ٲه خوات به حالتهی ٲووحی وه کوو ٲه و
كه سهیه كه وا نانیکى ماددی ٲه خوات له کاتی بیداریدا كه هم جهستهی ماددی
چیژی لی وهر ٲه گری وه هه میش ٲووحی؟

وه ٲه كه سهی كه له خه ودا جووت ٲه بی وه کوو ٲه وه وایه كه مرؤف له گهل
خیزانی خویدا جووت بی له کاتی بیداریدا؟ ٲه وهی بلیتن هه مان شته ٲه وه زور
كه له ٲیه، جا خودای گه ورهش کاتی مرؤفی دروست کرد دیقعهی تام و چیژه کانیشی
به مرؤف دا، بویه به هه شت داخوازی جهسته و ٲووح ٲه کات بۆ وهر گرتنی كه مالى
تام و چیژه کان چونكه ٲه گهر بهس ٲووحانی بی ٲه وه تام و چیژه كهی له كه مالدا
نابى.

وه خوای گه ورهش ٲه كهسانهی به كافر داناوه كه وا ٲروایان به حه شری
جسمانیه ٲه نیه.

چاره‌نووسی ناژهل و زینده‌وهران.

وه سه‌بارت به ناژهلان و زینده‌وهرانی تر ئایا دواى مردنیان چاره‌نووسیان چی لیّ به‌سه‌ر دیت خوی گه‌وره ئه‌فه‌رموویت: ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُمَمٌ أَمْثَلُكُمْ ۚ مَا فَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ﴾^{۲۳} واته: هه‌رچی گیانله‌به‌ر هه‌یه که به‌سه‌ر زه‌ویا ئه‌پروات، وه هه‌رچی بالنده‌یه کیش که به‌هوی باله‌کانیانه‌وه ئه‌فرن و بوونیان هه‌یه له‌سه‌ر زه‌وی ئه‌وه گشتیان وه‌کوو ئیوه‌ی ناده‌میزاد چهند ده‌سته‌و ئومه‌تیکن وه‌کوو ئیوه ئه‌خون و ئه‌خونه‌وه‌و ئه‌مرن، جا ئیمه هیچ شتیکنان له (له‌وحوله‌حفوزدا) به‌جی نه‌هیشتوه به‌لکوو قه‌ده‌ری گشت بوونه‌وه‌رئمان تییدا تو‌مارکردوه، جا دواى مردنیشیان گشتیان لای خوی گه‌وره کوئه‌کرینه‌وه، جا هه‌رچی حه‌قی حه‌قداره له سته‌مکارو زۆردار ئه‌ستیریتته‌وه، ته‌نانه‌ت تو‌له‌ی حه‌یوانی بیّ شاخیش له شاخدار وه‌رئه‌گیریتته‌وه. جا ئیبن و عه‌باس ئه‌فه‌رموویت: "هه‌موو شتیکن حه‌شر ئه‌کریت هه‌تا می‌شوه‌له‌ش".

وه هه‌روه‌ها له‌سه‌ر حه‌شری ناژهلانیش خوی گه‌وره ئه‌فه‌رموویت: ﴿وَإِذَا أَلُوهُنَّ حُشْرًا حُشِرَتْ﴾^{۲۴}. واته: له‌وکاته‌ی که له‌رۆژی دوایدا ناژهله‌ کیویه‌کانیش به‌هه‌موو جوړه‌کانیه‌وه حه‌شریان ئه‌که‌ین و کو‌یان ئه‌که‌ینه‌وه.

^{۲۳} سورة الأنعام: ۳۸.

^{۲۴} سورة التکویر: ۵

وه ههروهها له چهند فارمیشتیکیشدا هاتووه: عن أبي هريرة أَنَّ رَسُولَ
اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَتُؤَدَّنَّ الْحُقُوقَ إِلَى أَهْلِهَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَتَّى يُفَادَ
لِلشَّاةِ الْجَلْحَاءِ مِنَ الشَّاةِ الْقَرْنَاءِ^{٢٥}، واته: له ئهبو هورهیرهوه رهزای خوی لى
بى گيردراودهتهوه کهوا بيغه مبهري خوا صلى الله عليه وسلم ئهفه رموويت: "ئيوه
هه موو ئه و حق و مافانهى که بهسهرتانه وهيه له دونيا له رۆژى دوايدا گشتى
ئهدنه وه خاونه کانيان ههتا حقهى بزنى بى شاخ له بزنى شاخداريش
وهرته گيريته وه.

وه ههروهها ئه م رپوايه تهش هاتووه: (عن أبي هريرة رضي الله عنه عن
النبي صلى الله عليه وسلم قال: يقتص الخلق بعضهم من بعض حتى الجماء من
القرناء، وحتى الدرّة من الدرّة)^{٢٦} له رۆژى دوايدا هه موو خاوهن حهقه كان حقهى
خويان له يه كترى وهرته گرنه وه ههتا حهيوانى بى شاخيش له حهيوانى شاخدار
وهرته گيريته وه وه ههتا زهرپهش حقهى خوى له زهرپه تر وهرته گيريته وه.

وه ههروهها ئه م رپوايه تهش هاتووه: عن أبي هريرة أن رسول الله صلى الله
عليه وسلم قال: (إن الله يحشر الخلق كلهم، كل دابة وطائر وإنسان، يقول
للبهائم والطير: كونوا ترابا، فعند ذلك يقول الكافر: «يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

^{٢٥} نيمامى موسليم له (صحيح المسلم) (ژ٤٦٧٩) رپوايه تى كردووه.

^{٢٦} نيمامى ئه جمه له (مسند أحمد) (ب٢/٣٦٣/١٧٤١) رپوايه تى كردووه، وه ئه لبانيش به
صهحيحى داناوه، بروانه: (سلسلة الأحاديث الصحيحة) (ژ١٩٦٧).

سورة النبا آية ٤٠. واته: خواى گهوره له پوژى دواييدا هموو بوونه وهران و
 تازهلان و بالندهكان و مرقهكان حشر تھكات، ههتا به تازهلكان و بالندهكان
 تھگوتري: ببنه خاك، تيتر لهوكاتهدا كهسى كافر تھلي: (خوزگه منيش تھبووم
 بهخاك).

ماناي تھو فھرموودانه وايه: گهوره يي دادى خوامان بو به ديارتھ كهوي كه
 چهنده پيداگره بو وھرگرتنه وھى حھق و مافي بوونه وھراني، جا خوشه ويسته كهه
 ههتا پيت تھكري له دونيا تھگھر حھق و مافي كه سيكت له سھره و ستمت لي
 كرده وھ جا جوړى ستمه كهش با غھيبه تيكيش بيت تھوه برؤ حھقه كهى بدهره وھو
 گھردھنى خوټى پي تازا بكه تھگينا تھبي له پوژى دوايي كرده وھ چاكه كاني خوټى
 بدهيتي. هھر چهنده حھيونات تھكليفيان لي نه كراوه بو عيبادھت به لام حھقه
 دونيايه كھيان لي وھرئھ گيريتھ وھ تھگھر ستمھيان له بي هيزيك كرديت، له وانه شه
 به تھندازھى حھقه كه سزا بدرت. به لام زاناكانيش راجياييان هھيه له سھر تھم
 بابھتھ، تھمامي غھزالي و كوْمه لتيك له زاناکان پييان وايه نه خير تھمانه تھكليفيان
 له سھر نيھ، وھ تھوھى له فھرمووده كانيش هاتووه وھ كوو كيناھيو مھجاز
 به كارھينراوه كه به لگھى گهوره يي دادى خواى گهوره دھرئھ خات كهوا هھچ
 كه سيك ستمھى لي ناكريت، جا دواي زيندووبوونه وھ شيان له پوژى دوايي تيتر
 خواى گهوره پييان تھلي هھمووتان ببنه خاك (هھر تھم رايھش پھسند تره له
 پرووى شھرع و عھقلھوه). وھ كوْمه لتيكي تريش له زاناکان له وانه مھلا عھلى قارى
 كه پييان وايه پروكه شى ثايھت و فھرمووده كان چؤن هاتووه هھر بهم جوړه وھرى
 تھگرين، شيخ عھلى قارى تھفھرموويت: "تھگھر بگوتريت بز ن تھكليفي له سھر نيھ

^{٢٧} تھين و جھريرى تھبھري له (تفسير الطھري) (ب٢٤/ل١٨٠) ريبوايه تھى كرده وھ، وھ تھلبانيش
 به صھحيحى داناوھ، پروانھ: (سلسلھ الاحاديث الصھيحه) (١٩٦٦).

(که هه‌رچی بکات) ئە‌ی چۆن حە‌قی لێ‌ وەرئە‌گیریتە‌وه‌؟ ئی‌مە‌ش ئە‌لێ‌ن: خ‌وای گە‌وره‌ هه‌رچیە‌کی بووی ئە‌یکات، وه‌ پرسیاریشی لێ‌ ناکریت له‌سه‌ر کاروکرده‌وه‌کانی، مه‌به‌ست به‌مه‌ ئاگادارکردنه‌وه‌یه‌ که‌وا حە‌ق و مافه‌کان نافه‌وتیت، به‌لکوو حە‌قی سته‌م لێ‌کراو له‌ سته‌مکار وه‌رئە‌گیریتە‌وه‌، جا ئە‌مه‌ روویه‌کی باشه‌، وه‌ ئاراسته‌کردنیکی چاکیشه‌، جا گوزارشت کردنی حکمه‌ته‌که‌ی به‌ مه‌ستی‌که‌وه‌ ئە‌وه‌ که‌وتووته‌ غه‌یری جینگای خۆی، وه‌ خ‌ولاسه‌ی بابه‌ته‌که‌ ئە‌وه‌یه‌ که‌وا ئە‌و کیشیه‌ به‌لگه‌یه‌ به‌شیوه‌یه‌کی موباله‌غه‌ له‌سه‌ر که‌مائی دادی خ‌وای گه‌وره‌ له‌ نێ‌و داوا لێ‌ککراوه‌کان (مکلفین)، جا ئە‌گه‌ر ئە‌مه‌ حاڵی ئاژە‌لان به‌م جۆره‌ بێ‌ت که‌ له‌ده‌ره‌وه‌ی ته‌کلێف لێ‌کراوان ئە‌ی ئە‌بێ‌ حاڵی خ‌اوه‌ن ژیریە‌کان و بێ‌ رێ‌زو شه‌ریفه‌کان و به‌هێ‌زو بێ‌ هێ‌زه‌کان چۆن بێ‌ت^{٢٨}. به‌لام پرسیارێک ئایا د‌وای مردنیان وه‌کوو مرۆ‌ف له‌ جیهانی به‌رزه‌خ ئە‌میتنه‌وه‌ تا قیامه‌ت دادی یاخود نا؟ به‌لگه‌یه‌کی روونم له‌سه‌ر ئە‌م پرسیاره‌ نه‌دۆزیتە‌وه‌ به‌س پێ‌م وایه‌ ئە‌مانیش جیهانیکی تاییه‌ت به‌خۆیان هه‌یه‌و له‌و شوینە‌دا کۆ‌ته‌کرینە‌وه‌، چونکه‌ ئە‌وانیش له‌ نه‌فسیکی ئاژە‌لی وه‌ له‌گه‌ڵ نه‌فسیکی بێ‌ گیانی له‌خاک پێ‌کاها‌تون. والله اعلم

^{٢٨} (المرقاة المفاتیح شرح مشکاة المصابیح) (ب/٤/٧٦١). هه‌روه‌ها بروانه‌: (المبحث الثالث:

الاقتصاص للبهائم بعضها من بعض).

٢٦٢٥ <https://dorar.net/aqadia/>

سزاو خوشی نیو گۆر به پیی دهقه شه پعیه کان

خۆشه ویستان خوی گه وره له قورئانی پیرۆزدا شه فرموویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ
الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنفُسَكُمْ
الْيَوْمَ تُجْرَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ
آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٢٩﴾ وَ لَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَ تَرَكْتُمْ
مَّا حَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ ۗ وَمَا نَرَىٰ مَعَكُمْ شُفَعَاءَكُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ
فِيكُمْ شُرَكَاءُ ۗ لَقَدْ تَقَطَّعَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٣٠﴾ ۚ
واته: خۆزگه شه سته مكارانه ت هدی له كاتی غه پره پهی سه ره مه رگدا كه
قورسای مه رگ سه رو دلایان شه گریت و مه لایكه گیانكیشه كانیسه ده ستیان
پائه كیشن و به زۆرو ئازار گیانیان ده ره كیشین و پیمان شه لین: ده گیانه كه تان
ده ركه ن و بمانده نی، شه مرۆ تۆله یان لی شه سینریتته وه ده سزاو سووکی و بی نرخیتان
شه کری به قورگا، چونكه له كاتی زیندوویدا قسه ی نار په واتان به ده م خواوه
شه لته به ست و لووتتان له ئایه ته كانی شه لته كردو با وه پتان پی نه شه كردن.

وه شه ره ها له ئایه تییکی تر دا شه فرموویت: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ
كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ
﴿٣٠﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿٣١﴾ ۚ

^{٢٩} سورة سورة الأنعام: ٩٣-٩٤

^{٣٠} سورة (سورة الأنفال): ٥٠-٥١

واته: خوژگه چاوتان لیّ ته بوو چوژن فریشته‌کان که گیانی کافره‌کان ته کیشن، له دهم و چاوو له پشتیان نه‌دهن و پښیان ته‌لین: نه‌وه دهردتان بیّ، ده سزای ناگر بچیژن، ته‌مه‌ش ته‌نجام و جه‌زای ته‌و کرده‌وه ناشیرینانه‌یه که کاتی خوئی کردتانن. خودا ههرگیز سته‌م له به‌نده‌کانی خوئی ناکات.

وه هه‌روه‌ها ته‌فه‌رموویت: ﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَحَنْ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ ﴿٨٨﴾ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتُ نَعِيمٍ ﴿٨٩﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩٠﴾ فَسَلَمٌ لَكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٩٢﴾ فَزُلٌّ مِّنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ سَاجِدَةٍ ﴿٩٤﴾﴾،^{٣١} واته: ده‌ی بوچی له‌وکاته‌دا که گیانی نه‌خوئی حالی سه‌ره‌مه‌رگ ته‌گاته‌ قورگی و ته‌وه‌نده‌ی نه‌ماوه‌ ده‌رچی، ئیوه‌ش له‌وکاته‌دا به‌ده‌وری کابردان سه‌یر ته‌که‌ن وا خه‌ریکه‌ گیانی ده‌رته‌چی، ئیمه‌ش له‌وکاته‌دا له ئیوه‌ نزیکتین له‌ کابرای حالی سه‌ره‌مه‌رگه‌وه، به‌لام ئیوه‌ چاوتان لیّی نیه، بو ئیوه‌ ته‌گه‌ر له‌ ژیر ده‌سه‌لاتی خوادا نین و ئینکار کرده‌که‌یتان راست و به‌جییه‌ ته‌ی بوچی گیانی کابرای حالی سه‌ره‌مه‌رگ ناگیژنه‌وه بو جیئی خوئی و مه‌نعی مردنی لیّ ناکه‌ن و چاکی ناکه‌نه‌وه، ته‌گه‌ر راست ته‌که‌ن؟ به‌لام وانیه که ئیوه بانگه‌شهی بو ته‌که‌ن و نه‌خوئی حالی سه‌ره‌مه‌رگ ته‌و جاره‌ بیّ یان جاریکی تر بیّ، هه‌ر ته‌مری، جا که مرد ته‌گه‌ر له‌وانه‌بوو که به‌ کرداری چاکی دونیایان له

^{٣١} سورة الواقعة: ٨٣-٩٤

خواوه نزيکن، تهوه تهنجامي هسانهوهو رزق و رۆز پاك و خوښ و بهههشتي پر له نازو نيعمهته، وه تهگهريش لهوانه بي که دهفتهري کرداريان تهدريته دهستي راستيان تهوه پيي تهگوتري: تهی تهو كهسهی دهفتهري کردارت دراوته دهستي راستت سهلامی خوات لی بی له ههموو تهو برادهرانهتهوه كه دهفتهري کرداريان دراوته دهستي راستيان، خو تهگهري لهوانهيش بي كه خواو پيغهمبهران و قورشان و رۆژی دواييان به درۆ تهخهنهوهو به درۆيان دانهنين و پيي راستيان ون کردوو تهوه خوړاکی بو تامادهکراوی پيشوازی لی کردنی ئاوی کول بهکوله، وه لهگهله فرپيدانه ناو ناگری دۆزهخهوه.

وه ههروهها تهفهرموويت: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ﴾^{۳۲}، واته: تهوانهی له ريگای خوادا تهکوژرين پييان مهلين مردوو، بهلکوو تهمانه زيندوون، بهلام نيوه ههستي پي ناکهن و نايزانن.

وه ههروهها تهفهرموويت: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزُقُونَ﴾^{۳۳} فرحين بما آتاهم الله من فضله ويستبشرون بالذين لم يلحقوا بهم من خلفهم ألا خوف عليهم ولا هم يحزنون ﴿٤٧﴾^{۳۳} يستبشرون بنعمة من الله وفضل وأن الله لا يضيع أجر المؤمنين ﴿٤٨﴾^{۳۳}. واته: تهوانهی له ريگای خوادا کوژراون ههريگيز وا مهزانن مردوون، نهخير تهوانه

^{۳۲} سورة البقرة: ۱۵۴

^{۳۳} سورة آل عمران: ۱۶۹-۱۷۱

زیندوون و لای خودا رۆزیان ئەدریستی، وه ههروهها شادومانن بهو بهش و بههره‌ی خودا به لوتف و گه‌وره‌یی خۆی پێی به‌خشییون، خۆش و هخت و شادومانن به‌ حالی ئەو موسلمانە ساغانە‌ی که له‌ دوايان ماون و ئەزانن ئەوانیش پاداشتیان جوان و پایەیان گه‌وره‌ ئەبێ و هیچ ترس و ناخۆشیان له‌سه‌ر نابێ و له‌ سیبەری لوتفی خودا ئەه‌سه‌ینه‌وه‌و به‌ پاداشتی ره‌وای خۆیان ئەگه‌ن.

وه ههروهها ئەفه‌رموویت: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ﴿١١﴾ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِن وَرَائِهِم بَرْزَخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿١٢﴾﴾، واته: هه‌ر کام له‌و کافرانه هه‌ر له‌سه‌ر ئەم پێودانه ئەروا تا کاتی که مه‌رگ له‌ پر دێته سه‌ر یه‌کیکیان په‌شیمان ئەبێته‌وه له‌ کردارو گوفتاری به‌دی خۆی و ئەلێ خوایه‌ بگێره‌وه بو ژیان، به‌ هیوای ئەوه‌ی کرده‌وه‌یه‌کی چاک بکه‌م له‌گه‌ڵ ئەو باوه‌رده‌دا که کاتی خۆی ته‌رکم کردبوو، واته: باوه‌ر به‌خوای ته‌نیاو بی‌هاوبه‌ش بکه‌م و کرده‌وه‌ی چاکیش له‌گه‌ڵ باوه‌ره‌که‌م بکه‌م، نه‌خێر ئەمه‌ نابێ و ئەم قسه‌یه‌ی ئێسته ئەیکا قسه‌یه‌کی رووته ئەیلێ و به‌ ده‌میا دێ و به‌راستی نیه‌و ئەگه‌ر بگه‌رپێته‌وه بو ژیان هه‌ر له‌سه‌ر پێودانه‌که‌ی جارانی ئەروا، جا ئەمانه‌ جیهانیکی به‌رزەخی نیوان مه‌رگ و زیندووکردنه‌وه‌یان له‌ پێشه‌ تا ئەو رۆژه‌ی له‌ قیامه‌تا زیندوو ئەکرینه‌وه‌ درێژه‌ ئەکیشی.

وه ههروهها ئەفه‌رموویت: ﴿فَوَقَّهٗ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا مَكَرُوا ۗ وَحَاقَ بِآلِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَذَابِ ﴿١٣﴾ النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا ۗ وَيَوْمَ تَقُومُ

السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ﴿٤٦﴾^{٣٥}، واته: خوی گه وره موسا پیغه مبهری له و فروفیلانه پاراست که بویان سازکردبون و سزای به دو ناهه مواریش دهورو گه مارۆی دهسته و دائیره ی فیرعه ونی دا، سزا به دو ناهه مواره که ش ئاگری دۆزه خه که به یانی و ئیواره ئه برینه سه یرو ته ماشای و گوزه ریان پی ئه کری به لایاو که رۆژی قیامه تیش دی فرمان لای خواوه دی که وا دهسته و دائیره ی فیرعه ون بجه نه ناو سه خترین سزاوه. واته فیرعه ون و دارو دهسته که ی که مردن یه کسه ر سزا دران له ناو جیهانی به زرخ وه به ردوامیشه تا رۆژی قیامه ت زیندوو ئه بنه وه، ئینجا له دوا ی زیندوو بونه وه ش هه ر سزا ئه درین به لکوو ئه مجاره سزا که یان زور ناسۆرو خراپه ره وه.

وه ههروه ها ئه فه رمو ییت: ﴿مِمَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَدْخِلُوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا﴾^{٣٦} واته: جا ئه م قه ومی نوحه به هوی تاوانه کانیا نه وه له توفانا نوقم کران و خنکیندان و له ویوه خرانه ناو ئاگری دۆزه خه وه و هیچ یارمه تیده ریکیان ده ستگیر نه بوو له ناو ئه و بتانه دا که ئه یان په رستن و خویان نه ئه په رست.

^{٣٥} سورة الغافر: ٤٥-٥٦

^{٣٦} سورة نوح: ٤٥

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
الْقَبْرُ إِمَّا رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ أَوْ حُفْرَةٌ مِنْ حُفْرِ النَّارِ^{٣٧}، واته: له ثبو

^{٣٧} حهسه‌نه. ترمذی له (سنن الترمذی)(ژ ٢٤٦٠) له ثبو سه‌عیدی خودریه‌وه. وه ته‌به‌رانی له (معجم الأوسط)(ژ ٨٦٠٨) له ثبو هو‌ده‌یره‌وه ریوایه‌تیان کردووه. جا ترمذی ته‌فرموویت: "فرموده‌یه‌کی غه‌ریبه"، وه ته‌لبانیش له ریوایه‌ته‌که‌ی ترمذی ته‌فرموویت: زور زه‌عیفه"، پروانه: (ضعیف الترغیب والترهیب)(ذ ١٩٤٤). هو‌کاری زه‌عیفی ریوایه‌ته‌که ترمذی له‌به‌ر شه‌ویه (عه‌طیبیه‌ی کوری سه‌عدی عه‌وفی فه‌یسی تی‌دایه که نه‌سائی و شه‌بو زورعه‌و شه‌مه‌د و ثین و حبیبان و شه‌بو داود و شه‌بویه‌کری به‌زار و ساجی به زه‌عیفیان داناوه، وه ده‌وریش له ثین و مه‌عینه‌وه ریوایه‌تی کردووه که‌وا فرموویه‌تی: "چاکه"، وه له وته‌یه‌کی تری شه‌بو زورعه‌شدا هاتوو شه‌به (لین)نهرمی داناوه، جا له کو‌تاییه‌که‌یدا ثین و حه‌جر شه‌فرموویت: جی‌گای متمانه‌یه إن شاء الله، وه فرموده‌ی چاکیشی هه‌یه، وه له نیو خه‌لکیشدا که‌سانیک هه‌ن نایکه‌نه به‌لگه"، وه عبید الله کوری وه‌لیدیسی تی‌دایه که ثین و مه‌عین و شه‌بو زورعه‌و شه‌بو حاتم و حاکم و ثین و حبیبان و ثین و عه‌دی و غه‌یری شه‌مانه‌ش به زه‌عیفیان داناوه"، پروانه: (التهذیب التهذیب للحافظ ابن حجر العسقلانی)(ب/٧/٢٢٤) طبعة دائرة المعارف النظامية - هند. (التهذیب التهذیب للحافظ ابن حجر العسقلانی)(ب/٣/٣٠) طبعة مؤسسة الرسالة.. وه سه‌بارت به ریوایه‌ته‌که‌ی ته‌به‌رانیس ثین و حه‌جری هه‌یشه‌می شه‌فرموویت: ته‌به‌رانی له (الأوسط) ریوایه‌تی کردووه و محمدی کوری شه‌بویی کوری سو‌هیدی تی‌دایه زه‌عیفه". پروانه: (المجمع الزوائد ومنع الفوائد)(ب/٣/٤٦) طبعة دار الکتب العربی. به‌لام ثین و حبان له کتیبی متمانه پی‌نکراوه‌کان هیناویه‌تی و شه‌فرموویت: "شه‌یخه"، پروانه: (الثقات لابن حبان)(ب/٥/٣٦٣) طبعة دار المعارف العثمانية. شه‌و ناوه‌ش لای زاناکانی فرموده‌ه راجیبی هه‌یه له‌سه‌ر پی‌ناساندنه‌که‌ی، که مانای ته‌جریح و ته‌عدیل دیت یان متمانه‌وه فرموده‌ی قه‌بو‌لله، وه له‌به‌ر شه‌وه‌ش هه‌ندیک شه‌و ناوه‌یان لیناوه چونکه ته‌نیا یه‌ک فرموده‌ه یان دوو فرموده‌یان گی‌راوه‌ته‌وه. نیمامی زه‌رکه‌شی شه‌فرموویت: "حافیزی جمال الدینی مززی فرموویه‌تی:

هوره‌یره وه ره‌زای خوی لی بی گپ‌دراوه‌ته وه که‌وا سه‌روه‌رمان فه‌رموی: گور یان باغیکه له باغه‌کانی به‌هشت یانیش چالیکه له چاله‌کانی دوزه‌خ.

(عَنْ هَانِيٍّ، مَوْلَى عُثْمَانَ، قَالَ: "كَانَ عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانٍ إِذَا وَقَفَ عَلَى قَبْرِ يَبْكِي حَتَّى يَبْلُغَ لِحَيْتَهُ، فَقِيلَ لَهُ: تَذَكُرُ الْجَنَّةَ وَالنَّارَ، وَلَا تَبْكِي، وَتَبْكِي مِنْ هَذَا؟ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: (إِنَّ الْقَبْرَ أَوَّلُ مَنَازِلِ الْآخِرَةِ، فَإِنْ نَجَا مِنْهُ، فَمَا بَعْدَهُ أَيْسَرُ مِنْهُ، وَإِنْ لَمْ يَنْجُ مِنْهُ، فَمَا بَعْدَهُ أَشَدُّ مِنْهُ) قَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (مَا رَأَيْتُ مَنْظَرًا قَطُّ إِلَّا وَالْقَبْرُ أَفْطَعُ مِنْهُ)^{٣٨}. واته: له هانئیی غولامی عوسمانه وه گپ‌دراوه‌ته وه که فه‌رمویه‌تی:

(مه‌به‌ست به وتهی شه‌یخ لای فه‌رمووده‌ناسه‌کان شه‌ویه شه‌وه فه‌رمووده‌یهی که شه‌وه که‌سه شه‌یگپ‌رپته‌وه وازی لی ناهیتنریت، وه فه‌رمووده‌که‌شی ناکریتته به‌لگه به‌جیگری). پروانه: (النکت علی مقدمه ابن صلاح) (ب/٣/٤٣٤). بوخاریش له‌سه‌ر شه‌م پیاوه بی ده‌نگه بروانه: (تاریخ الکبیر) (ب/١/٣٠/ذ/٤١) طبعة دار المعارف العثمانية. وه حافیزی سه‌خاوی هه‌ر دوو ریوایه‌تی به زه‌عیف داناوه بروانه: (المقاصد الحسنة) (ب/١/٤٨٤/ژ/٧٥٨) طبعة دار الکتب العربي. وه تیمامی زه‌رقانیش به زه‌عیفی داناوه، بروانه: (مختصر المقاصد الحسنة) (ب/١/١٦٦/ژ/٧٠٣) طبعة المکتب الإسلامی. جا به‌پیی متمانه‌پیکردنه‌که‌ی تبین و حیبان ریوایه‌ته‌که‌ی ته‌به‌رانی هسه‌نه، وه تیمامی سیوطیش ریوایه‌ته‌که‌ی ترمذی به هسه‌ن داناوه، بروانه: (فیض القدير شرح جامع الصغير للحافظ المناوي) (ب/٢/١٦٧/ژ/١٥٩٨).^{٣٨} هسه‌ن و سه‌حیحه. ترمذی له (سنن الترمذی) (ژ/٢٣٠٨). وه تبین و ماجه له (سنن ابن ماجه) (ژ/٤٢٦٧). وه أحمد له (مسند أحمد) (ژ/٤٥٤). وه حاکم له (مستدرک حاکم) (ژ/٧٩٤٢). ریوایه‌تیاں کردووه. ترمذی شه‌فه‌رموویت: فه‌رمووده‌یه‌کی هسه‌نه. وه حاکمیش به سه‌حیچی داناوه زه‌هه‌بیش موافیقه له‌سه‌ری. وه ته‌لبانیش به هسه‌نی داناوه له کتیبی (صحیح الترمذی).

ههركاتيك عوسمانى كورپى عهفغان له سهه گورتيك بوهستابايه شهوه شهگريا ههتا ريشى خوى تهر شهكرد، نيتير پيى شهگوترا: بير له بهههشت و دوزهخ شهكهيتشهوه ناگريت، كهچى بو شهمه شهگريت؟ شهويش شهيفهرموو: پيغهمبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) شهفهرموويت: "گورپه كهه مهزلگاي دواپوزه، ههر بويه شهگهر بيت و رزگارى بيت شهوه قوناغى دواى گور ناسانتره (كه مهبهستى روزهى دواييه)، وه شهگهر خوانهخواسته رزگارى نهبيت شهوه قوناغى دواى گور زور بوى سهخت شهبي.

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "إِنَّ الْعَبْدَ إِذَا وُضِعَ فِي قَبْرِهِ وَتَوَلَّى عَنْهُ أَصْحَابُهُ، وَإِنَّهُ لَيَسْمَعُ قَرَعَ نِعَالِهِمْ، أَتَاهُ مَلَكَانِ فَيَقْعِدَانِهِ، فَيَقُولَانِ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ لِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَمَّا الْمُؤْمِنُ، فَيَقُولُ: أَشْهَدُ أَنَّهُ عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، فَيَقَالُ لَهُ: انْظُرْ إِلَى مَقْعَدِكَ مِنَ النَّارِ قَدْ أَبَدَلَكَ اللَّهُ بِهِ مَقْعَدًا مِنَ الْجَنَّةِ، فَيَرَاهُمَا جَمِيعًا" - قَالَ قَتَادَةُ: وَذَكَرَ لَنَا: أَنَّهُ يُفْسَحُ لَهُ فِي قَبْرِهِ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى حَدِيثِ أَنَسٍ - قَالَ: "وَأَمَّا الْمُنَافِقُ وَالْكَافِرُ فَيَقَالُ لَهُ: مَا كُنْتَ تَقُولُ فِي هَذَا الرَّجُلِ؟ فَيَقُولُ: لَا أَدْرِي كُنْتُ أَقُولُ مَا يَقُولُ النَّاسُ، فَيَقَالُ: لَا دَرَيْتَ وَلَا تَلَيْتَ، وَيُضْرَبُ بِمِطْرَاقٍ مِنْ حَدِيدٍ ضَرْبَةً، فَيَصِيحُ صَيْحَةً يَسْمَعُهَا مَنْ يَلِيهِ غَيْرَ الثَّقَلَيْنِ" ٣٩.

واته: له شههسى كورپى ماليكهوه (رهزاي خواى لى بيت) گيپردراوتهوه كهوا پيغهمبهرى خوا (صلى الله عليه وسلم) شهفهرموويت: كاتى بهنده خرايه نيو گورپهوه وه هاوهل و خرمانيشى بهجيان هيشت نيتير لهوكاتهدا مردووهكه

^{٣٩} كوكن لهسهرى. بوخارى له (صحيح البخارى)(١٣٧٤). وه موسليم له (صحيح

المسلم)(٢٨٧٠) ريوايهتبان كردووه.

گوئیستی دهنگی نه‌عله‌کانیان ته‌بی، ئینجا دوای ته‌مه دوو فریشته دین و دایته‌نیشینن و پیی ته‌لین: چی دهرباره‌ی ته‌و پیاوه ته‌لپی که محمد (صلی الله علیه وسلم)؟ ئیتر که‌سه‌که ته‌گهر ئیماندار بیته ته‌لی: شایه‌تی ته‌دهم که‌وا محمد به‌نده‌و پیغه‌مبه‌ری خواجه (صلی الله علیه وسلم). ئینجا پیی ته‌گوتری: سه‌یری شوینی خۆت بکه له نیو تاگر ته‌وه خوی گوره بوته گۆری و کردیه به‌هه‌شت بوته، هه‌ربویه‌ش هه‌موویان سه‌یری ته‌که‌ن و ته‌یینن - جا قه‌تاده فرمووی: وه باسی ته‌وه‌ش کرا بو ئیمه که‌وا گۆره‌که‌ی بو فراوان ته‌بیته، پاشان گه‌رایه‌وه بو فرمووده‌ی ته‌نه‌س و فرمووی: وه هه‌رچی مونا‌فیق و بی باوه‌ره ته‌وه پیی ته‌گوتری: چی دهرباره‌ی ته‌و پیاوه ته‌لپی که‌ محمد (صلی الله علیه وسلم)؟ ته‌ویش ته‌لی: نایزئم ته‌وه‌م ته‌گوت که‌ خه‌لکی ته‌یان گوت (واته: ته‌وی به‌ درۆ ته‌خسته‌وه وه‌کوو قسه‌ی بی باوه‌ره‌کانی تر که وه‌ک توتی ئاسا لاسایی یه‌کتری ته‌که‌نه‌وه)، له دهره‌نجام فریشته‌کانیش پیی ته‌لین: ده‌ک نه‌یزانیت و نه‌یلیت (ته‌م قسه‌یه وه‌کوو سه‌رزه‌نشست کردن و ئیهانه وایه بو‌ی)، ئینجا به‌ لیده‌ریکی ئاسنی وه‌کوو چه‌کوش لیی ته‌دریته ئیتر ته‌ویش هاواریک ته‌کات به‌هوی ئیش و تازاری ته‌و لیدانه‌وه هه‌موو بوونه‌وه‌ریک گوئیستی ته‌بن جگه له تاده‌میزادو جنۆکه نه‌بی (که بیستنیان په‌رده‌پۆشکراوه، جا ته‌م په‌رده‌پۆشکردنه حوکمه‌که‌ی بو خه‌لکیه به‌گشتی به‌لام که‌سه تاییه‌تیه‌کان وه‌کوو وه‌لیه‌کان ته‌گهر خوا حه‌ز بکات نیشانیان ته‌دات و گوئیستی ته‌بن).

وَعَنْ زَيْدِ بْنِ ثَابِتٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: بَيْنَمَا النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي حَائِطِ لَبْنِي النَّجَّارِ، عَلَى بَغْلَةٍ لَهُ وَنَحْنُ مَعَهُ، إِذْ حَادَتْ بِهِ فَكَادَتْ تُلْقِيهِ، وَإِذَا

بِأَقْبَرِ سِتَّةٍ أَوْ خَمْسَةٍ أَوْ أَرْبَعَةٍ، فَقَالَ: "مَنْ يَعْرِفُ أَصْحَابَ هَذِهِ الْأَقْبَرِ؟" فَقَالَ رَجُلٌ: "أَنَا، قَالَ: "فَمَتَى مَاتَ هَؤُلَاءِ؟" قَالَ: "مَاتُوا فِي الْإِشْرَاكِ، فَقَالَ: "إِنَّ هَذِهِ الْأُمَّةَ تُبْتَلَى فِي قُبُورِهَا، فَلَوْلَا أَنْ لَا تَدَافِنُوا، لَدَعَوْتُ اللَّهَ أَنْ يُسْمِعَكُمْ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ الَّذِي أَسْمَعُ مِنْهُ" ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا بِوَجْهِهِ، فَقَالَ: "تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ" قَالُوا: "نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ النَّارِ، فَقَالَ: "تَعَوَّدُوا بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ" قَالُوا: "نَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ"^{٤٠}. واته: له زهیدی کوری سابتیه وه (پرهزای خوای لی بیّت) له وکاته ی که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له لای دیواریکی قهومی رۆله ی نه ججار بوو له سهر هیستره که ی نیمه ش له گه لی بووین، جا خدریک بوو هیستره که پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) بکه وینیت و فری بدات له سهر پشتی، چونکه له وی گۆری شهش یان پینچ یان چوار که سی لی بوو (زهید له ژماره ی که سه کان گومانی هه یه)، جا پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فرمووی: کی خاوه نی ته م گۆرانه نه ناسی؟ پیاوینکیش گوتی: من، چه زره تیش فرمووی: که ی ته مانه مردوون؟ پیاوه که ش گوتی: له کاتی بی باوه ریدا مردوون، چه زره تیش فرمووی: ته م نوممه ته تا قی ته کریتته وه له نیو گۆره کانیا، بویه ته گهر بیّت و نه تان ته شارده وه ته وه داوام له پهروه ردگار ته کرد که وا نیوه ش گوئیستی بن ههروه کوو چون من گوئیستی ته بم، پاشان چه زره ت پرووی له نیمه کردو فرمووی: خۆتان به خوای گه وره پیاوینن له سزای نیو گۆر،

^{٤٠} موسلیم له (صحیح المسلم) (ژ ٢٨٦٧). ریوایه تی کردووه.

ئهوانيش گوتيان: په نا ته گرین به خوی گه وره له سزای نیو گوږ، دووباره هزرهت
هه مان شتی پیمان فرموو ئهوانیش هه مان شتیان دووباره کرده وه.

وَعَنْ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:
"إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا مَاتَ عُرِضَ عَلَيْهِ مَقْعَدُهُ بِالْعَدَاةِ وَالْعَشِيِّ، إِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ
الْجَنَّةِ فَمِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَإِنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ فَمِنْ أَهْلِ النَّارِ، فَيُقَالُ: هَذَا
مَقْعَدُكَ حَتَّى يَبْعَثَكَ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ"⁴¹. واته: له عبد الله كورې عومره وه
(په زای خویان لی بیت) گپ در او ته وه که وا پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه
وسلم) ته فرموویت: هر یه کینک له شیوه که وه فات ته کات ته وه له به یانینان و
تیواران له نیو گوږه کهیدا شوینی خوی پی نشان نه دن، جا ته گهر له به هشتیان
بیت ته وه به هشتیه و ته چیتته به هشت له دوی زیندو بوونه وه، وه ته گهر له
دوزه خیانش بیت ته وه جیگای دوزه خ ته بیت هره کور پی نشان دراوه، تیر
له وکاته یا پی ته گوتری: ته مه شوینه که هه تا وه کور خوی گه وره زیندووت
ته کاته وه له روژی دواپی.

وَعَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، (أَنَّ يَهُودِيَّةً دَخَلَتْ عَلَيْهَا، فَذَكَرَتْ عَذَابَ
الْقَبْرِ، فَقَالَتْ لَهَا: أَعَاذُكَ اللَّهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، فَسَأَلَتْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، فَقَالَتْ: "نَعَمْ، عَذَابُ الْقَبْرِ"
قَالَتْ عَائِشَةُ: فَمَا رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدُ صَلَّى صَلَاةً إِلَّا

⁴¹ کون له سهری. بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۱۳۷۹). وه موسلیم له (صحیح

المسلم) (ژ ۲۸۶۶) ریوایه تیان کردوه.

تَعَوَّدَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَفِي رِوَايَةٍ: "عَذَابُ الْقَبْرِ حَقٌّ"^{٤٢}. واته: دایکی
 ٲیمانداران عایشه‌وه (ره‌زای خوای لی بیت) گٲر‌دراوه‌ته‌وه که‌وا ئافره‌تیکی
 جووله‌که هاته لای و ته‌ویش باسی سزای گۆری بو کردو پیی فهرموو: په‌نا بگره
 به‌خوای گه‌وره له سزای نیو گۆر، ته‌ویش پرسیاری له عایشه کرد دهر‌باره‌ی سزای
 نیو گۆر، عایشه‌ش فهرمووی: به‌لی سزای گۆر، پیغه‌مبه‌ری خوام نه‌بینیوه -
 صلی الله علیه وسلم، له دوای هیچ نوٲٲیکا ئیلا په‌نای به‌خوای گه‌وره گرتووه له
 سزای نیو گۆر، وه له گٲر‌انه‌وه‌یه‌کی تر‌دا هاتووه: سزای نیو گۆر حه‌ق و راسته.

وَعَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ، عَنْ أَبِي أَيُّوبَ الْأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ:
 (خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَعْدَمَا غَرَبَتِ الشَّمْسُ، فَسَمِعَ صَوْتًا،
 فَقَالَ: "يَهُودٌ تُعَذَّبُ فِي قُبُورِهَا"^{٤٣}. واته: له به‌ر‌رائی کوری عازبه‌وه ته‌ویش له
 ته‌بو ته‌ییوبی نه‌نسارپه‌وه (ره‌زای خویان لی بیت) گٲر‌دراوه‌ته‌وه که‌وا ته‌فهرمووی:
 پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دوای ته‌وه‌ی که رۆژ ئاوابوو له (مال
 دهر‌چوو یاخود له مزگه‌وت) دهر‌چوو، ته‌وه‌بوو گوییستی ده‌نگیک بوو و
 فهرمووی: ته‌وه جووله‌که‌یه‌که سزا ته‌درٲت له نیو گۆره‌که‌یدا.

وَعَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: مَرَّ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى
 قَبْرَيْنِ فَقَالَ: "إِنَّهُمَا لِيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ مِنْ كَبِيرٍ" ثُمَّ قَالَ: "بَلَى، أَمَا أَحَدُهُمَا

^{٤٢} بوخاری له (صحیح البخاری)(ژٲ٧٣٣) ریوایه‌تی کردووه.

^{٤٣} کۆکن له‌سه‌ری. بوخاری له (صحیح البخاری)(ژٲ٧٥١). وه موسلیم له (صحیح المسلم)(ژٲ٨٦٩) ریوایه‌تیان کردووه.

فَكَانَ يَسْعَىٰ بِالنَّمِيمَةِ، وَأَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَتِرُ مِنْ بَوْلِهِ" قَالَ: ثُمَّ أَخَذَ
عُودًا رَطْبًا، فَكَسَرَهُ بِإِثْنَيْنِ، ثُمَّ غَرَزَ كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا عَلَى قَبْرِ، ثُمَّ قَالَ: "لَعَلَّهُ
يُخَفِّفُ عَنْهُمَا مَا لَمْ يَبْسُ" ٤٤. واته: له ثوبين و عه باسه وه (رهزای خویان لی بیت)
گیردراو هته وه کهوا ته فهرموویت: پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) به لای
گۆری دوو که سدا تیپه ری و فهرمووی: ته م دووانه سزا ته درین وه سزاکه شیان
به هوئی تاوانه گه وره کانیش نیه، پاشان فهرمووی: به لی، یه کیکیان تیته کوشا بو
ته وهی نیوان خه لکی تیک بدات، وه ته وه کهی تریش خوئی پاک رانه ته گرت له کاتی
میزکردندا، پاشان چیلکه داریکی ته ری هیئاو کردیه دوو له ت و له سه ر گۆری
ههر دوو کیانی چاند، پاشان فهرمووی: بهو ئومیده ی سزاکه یان له سه ر سووک
بکریته وه تاوه کوو ته و کاته ی هر دوو چیلکه داره که وشک ته بیته وه.

44 کۆکن له سه ری. بوخاری له (صحیح البخاری) (ژ ۱۳۷۸). وه موسلیم له (صحیح

المسلم) (ژ ۲۹۲) ریوایه تیان کردوه.

سزای نیو گۆر له رووی زانستی دلهوه

قاعیدهیهك ههیه ههروهك زۆریه زاناکان فهرموویانه: (كُلُّ مَا جَاَزَ أَنْ يَكُونَ مُعْجِزَةً لِنَبِيِّ جَاَزَ أَنْ يَكُونَ كَرَامَةً لَوْلِي) ^{٤٥}، واته: (ته كری هه موو تهو شتانهی كه دروسته ببنه موعجیزهیهك بۆ پیغه مبهریك: دروسته و ته كری ببیته كه رامه تیک بۆ وه لیهك. جا له نیو تهو ئومه ته دا هه زاره ها خه لکی دل پڕیمان له تهو لیاکانی خوا حه قیقه تی تهو سزای نیو گۆریان به چاوی سهرو دل بینیه وه هه مان تهو بریاره یه كه خواو پیغه مبهره كه ی صلی الله علیه وسلم له باره یان داوه و هیهچ شه كو گومانیکه تییدا نیه، هه ریه کی له وانه ها وه لی خۆشه ویستی خۆم مامۆستا نه وزاد رۆژیکیان بۆی باس کردم كه وا سهردانی گۆرستانی کردبوو، خوی گه و ره مردووه کی پی نیشاندا بوو كه وا له نیو ئاگر دا بوو، جا تهو ویش تهو ونده ی بۆ پیکرابوو كه زۆر بۆی بگریی و بۆی بیارپته وه. ته مه ته نیا نمونه یه كه ته گینا گه ر بیت و تهو جو ره به سه ره اتانه به یئین تهو وه زۆر دریه ی ته کیشی، مه به ست لی ره

^{٤٥} ته م زانایانه فهرموویانه: نیمامی سعد الدینی ته فتازانی له (شرح المقاصد) (ب ٢_٢٠٣).
ئین و حه جهری عه سقه لانی له (الفتح الباری شرح صحیح البخاری) (ب ٧_٣٨٣_ژ ٤٠٨٧).
وه نیمامی حه ره مه یین له (الإرشاد) (ل ٢٦٧)، طبعه مؤسسه الکتب الثقافیه. وه ئین و
حه جهری هه یته می له (الفتاوی الحدیثیه) (ل ١٠٨). وه نیمامی نه وه ی له (شرح صحیح
المسلم) (ب ١١_١٠٨). وه نیمامی عه لی قاری ته فهرموویت: "ته وه ی به روو که شی دیاری
له وه ی نیمامی ته عه زه م ته بو حه نیفه بۆ تهو مه قامه ته وه یه كه وا موافقه له گه ل ته وه ی كه
زۆرینه ی زانا به رزه کان له سه ری ریککه وتوون له سه ر ته وه ی هه موو تهو شتانه ی كه دروسته
ببنه موعجیزه یهك بۆ پیغه مبهریك ته وه دروسته و ته كری ببیته كه رامه تیک بۆ وه لیهك و هیهچ
جیاو زییه کی له نیوانیادا نیه ته نیا رکا به ریته نه بیت (واته: ته حه ددای پیغه مبه ریته
نه کات). بروه: (شرح فقه الاکبر) (ل ١٣١) طبعه دار الکتب العلمیه.

ئەوھىيە. خۇدا لە زاتى خۆيدا راستگۆييە، پەيامبەرەكەشى ھەر راستگۆييە، وە
كەسئىكئيش بووبئيتتە وەلى خوا بئىگومان راستگۆييە.

دەرەنجام: سزاي گۆر لە رووي عەقلى و شەرعى و دلەو سەلمئىنرا كەوا بوونى
ھەيەو حەقە، ھەر بۆيەش ئىنكارى كردنى ئەو ئەو كەسە ئەھلى بىدعەيەو لە
رئىبازى سەلەف و خەلەف لايداوہ.

(خودايە ئەم ريسالەيە بکہ چرايەك بۆ رئينيشاندانى بەندەكانت، وە بئيتتە
پاداشتئىكى نەبراوہش لە رۆژى دوايي، ھەزار سەلالت و سەلاميش لەسەر
سەررەمان و تاجى سەرمان، وە لەسەر ئال و يارو ياروھران و شوئىنكەوتووانى).

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين.

باوکی غەزالی مەلا رەزوان

ھەولئیر ۲۰۲۰/۸/۱۲

